

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45, Pașcani, jud. Iași
@ inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Paroh: Pr. Marius Ionuț Tabarcea

+40 745 776 456

Coslujitor: Pr. Leonardo Ioan Atudorei

+40 747 580 111

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruiți.” (Romani 12, 12)

Anul VI • Nr. 16 (156) • 10 august 2025

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

„Să nu faci tot ce poți,
să nu crezi tot ce auzi și
să nu spui tot ce știi!”

Sfântul Cuvios Paisie de la Sihăstria

Tot ce faceți, să faceți cu **dragoste**, ca să aveți plată pentru toate, că dragostea este coroana tuturor faptelor bune!

Orice faci, să vezi cu ce scop faci și dacă este bun scopul. Iar dacă faci ceva pentru lauda lumii, nu are nicio valoare!

De mare ajutor pe calea mântuirii ne sunt **smerita cugetare** și **smerenia**, care spală păcatele. Apoi este trăirea noastră în **dragoste creștinească**. Căci spune Mântuitorul: „Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei, dacă aveți dragoste între voi” (Ioan 13, 35)

Să nu faci tot ce poți, să nu crezi tot ce auzi și să nu spui tot ce știi!...

Să citim Psaltirea!

Sfântul Cuvios Cleopa de la Sihăstria

Sfântul Vasile cel Mare spune că „este mai bine să stea soarele din călătoria sa, decât să rămână Psaltirea necitită în casele creștinilor. Și precum soarele este mai mare între ceilalți luminători, așa este Psaltirea între celelalte cărți insuflate de Duhul Sfânt”.

Să aveți Psaltirea ca pe un cozonac bun. Când ți-e foame, mai tai o felie, mai mănânci, mai faci treabă, apoi mai citești o catismă, două-trei, cât poți.

Crâmpie din lumina sărbătorii Sfârșitul tuturor furtunilor vieții să ne găsească în picioare!

Pr. Prof. Drd. Adrian Dobreanu

Nu există niciun om pe acest pământ care să afirme faptul că toată călătoria lui cu Dumnezeu, pe marea cea involburată a acestei vieți, este o plimbare pe lac, pe apă lină; pentru că până și pe lac pot să apară furtuni, însă, cu atât mai mult, pe mare.

Cum am putea defini o furtună în viața noastră? Cuvântul lui Dumnezeu este plin de sensuri pentru cei care doresc să îl înțeleagă. Furtunile nu se anunță mereu, ci pot apărea și din senin, nu sunt programate, ci pe nepusă masă, cum spune vorba românului. Așadar, ce poate fi o furtună? Poate fi un mare necaz, o primejdie, o durere, un chin, o boală, o suferință și așa mai departe. Dacă nu suntem suficient de pregătiți, toate acestea ne pot distruge; pentru că după furtunile vieții nu mai putem fi aceiași oameni.

Furtunile vieții nu sunt neapărat pentru cei care le merită, poate pentru cei mai puțin credincioși, ci sunt și pentru oamenii îmbunătățiți, mai duhovnicești, mai corecți și „bisericoși”, într-un cuvânt, cei care sunt cu Iisus în corabie (a se vedea spre exemplu, pilda vieții Dreptului Iov).

Adeseori avem impresia că, atunci când pe marea vieții noastre se ridică unele valuri și furtuni, nu ne mai aude nimeni. Istoricul **Nicolae Iorga** spunea că „după furtunile sufletului, ca și după ale naturii, învie flori pe care le credeam moarte!”. Ce poate însemna acest lucru? Că după nori, apare soarele, după întunericul păcatelor, strălucește Hristos, care este Lumina cea adevărată și veșnică. Trebuie doar să ieșim din ceața păcatelor.

Sfântul Apostol Pavel, în Epistola către Efeseni, ne îndeamnă ca în astfel de zile care nu sunt tocmai senine, să folosim armura lui Dumnezeu: „luați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva în ziua cea războiului, să rămâneți în picioare”. Observăm faptul că, după astfel de încercări și furtuni din viața noastră, important este să rămânem în picioare. Adevărații „câștigători” rămân în picioare. Indiferent de intemperiiile din această lume a provocărilor, nu trebuie să deznădăjduim, ci să rămânem în picioare!

Este important să reținem faptul că aceste furtuni și încercări sunt niște **atenționări din partea lui Dumnezeu asupra modului nostru de viață** și a de a fi, pentru că El adie cu nuiaua pe fiul pe care îl iubește: „toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat” (Psalmul 22, 5); de asemenea, tot Dumnezeu le și gestionează, tocmai pentru a ne întări în puțină noastră credință.

Așadar, să dea Bunul Dumnezeu ca sfârșitul tuturor furtunilor vieții noastre să ne găsească mereu în picioare! Amin. (*Sursa: Doxologia.ro*)

Sfânta Liturghie pe înțelesul nostru (21)

Ectenia cererii stăruitoare

Sursa: „Cartea deschisă a împărăției”, Mitropolitul Bartolomeu Anania

(continuare din numărul anterior)

Preotul: Ne mai rugăm pentru Preasfințitul (Episcopul, Arhiepiscopul, Mitropolitul, Patriarhul... căruia i se rostește numele).

Unii au fost de părere că această ectenie nu ar fi altceva decât repetarea celei mari, de la începutul Liturghiei, fapt pentru care majoritatea grecilor trec peste ea, sărind de la Evanghelie direct la Heruvic. Într-un fel, ea este o repetare, dar pe spirală ascendentă. Continuăm a ne ruga pentru cărmuitorii bisericești, ca și pentru cei ai treburilor obștești, cerându-l lui Dumnezeu să le dăruiască ceea ce poate fi mai de preț în existența unui om: sănătatea, în viața de aici, mântuirea, în cea veșnică:

Ne mai rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cărmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru armata țării, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Pe de altă parte, ea își are propria ei originalitate prin aceea că rugăciunea se focalizează asupra anumitor segmente ale vieții sociale, și nu numai atât. Dumnezeu își exercită pronia (purtarea de grijă) nu doar asupra omenirii ca întreg, ci și asupra fiecărui om în parte, ca persoană unică și irepetabilă. Rugăciunea noastră urmează același traseu.

Ne mai rugăm pentru frații noștri, preoți, ieromonahi, ierodia-

coni, diaconi, monahi și monahii și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Ieromonah sau ierodiacon se numește preotul sau, respectiv, diaconul care aparține cinului monahal. Totalitatea categoriilor ierarhice și slujitoare capătă denumirea de *frățime* (așa cum în ectenia mare s-a pomenit de „cinstita preoțime” și „cea întru Hristos diaconime”), cu același accent pus pe ideea de comunitate și comuniune.

Ne mai rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ușurarea și iertarea păcatelor tuturor robilor lui Dumnezeu: binecredincioșii și dreptmăritorii creștini care locuiesc în orașul (satul) acesta și călătoresc prin el, precum și enoriașii, epitropii, ajutătorii și ostenitorii acestui sfânt locaș.

Destinatarii acestor cereri fac parte dintr-o arie mai largă, aceea a orașului sau satului în care locuiesc (fără să fie omiși călătorii sau rezidenții temporari) și dintr-una mai restrânsă, a parohiei din acea localitate. În limbajul bisericesc, membrii unei parohii se cheamă *enoriași*. *Epitropi* sunt acei enoriași (de obicei, membri ai consiliului parohial) cărora obștea le încredințează administrarea bunurilor materiale. *Ajutători* sunt voluntarii care prestează felurite servicii pentru buna întreținere a locașului și împrejurimilor lui. Cât despre *ostenitori*, aceștia sunt ajutătorii mai zeloși, mai devotați, gata oricând să răspundă la chemarea preotului pentru lucrări mai grele și mai costisitoare, cum ar fi construirea unui nou locaș de cult, repararea sau lărgirea celui vechi, prenoirea cimitirului, lucrări care solicită deseori și jertfa de sine. Dacă pentru traiul pământesc al tuturor acestora s-au cerut bunuri prețioase ca *mila*, *viața* (în înțelesul de viață lungă), *pacea și sănătatea*, pentru cea viitoare s-a cerut esențialul: *mântuirea*. (Va urma)

Sfaturi practice în biserică

5 sfaturi practice pentru a putea rămâne concentrat în timpul Sfintei Liturghii

Consideri că mergi uneori la Liturghie doar ca să poți zice că ai fost? Adesea când mergem la biserică e ușor să ne simțim complet deconectați de ceea ce se întâmplă. Ne ridicăm, stăm jos, îngemănăm, iar 90 de minute mai târziu plecăm.

Pentru a putea schimba acest lucru și pentru a te apropia de Dumnezeu trebuie să te pregătești pentru slujbă. Nu este întotdeauna ușor, dar cu puțin timp și efort e posibil să îți dorești să participi la Liturghie tot mai mult și să aștepti cu nerăbdare ziua de duminică. Pentru a putea începe, ai aici 5 metode simple care să te ajute să rămâi concentrat la liturghie.

1 Studiază simbolismul și fundamentele biblice ale slujbei

Pentru multă lume Liturghia nu are sens până când încep să se documenteze de ce facem anumite lucruri în timpul slujbei. Pot să pară o colecție de gesturi fără vreo legătură, amestecate cu lumânări și tămâie. Cu toate acestea, când descoperi extraordinarul simbolism ce stă în spatele fiecărei fapte din timpul liturghiei, fiecare cuvânt și gest, aceasta devine ceea ce este cu adevărat: Ospățul nunții Mielului. Până când vei înțelege bogăția și profunzimea Liturghiei mereu ți se va părea un ritual straniu greu de priceput.

2 Studiază textele biblice (Apostolul, Evenanghelia etc.) ce vor fi citite la Liturghie înainte să mergi la biserică

Adesea este greu să fim atenți când se citesc lecturile în timpul Liturghiei. Gândurile ne zboară sau sistemul audio face cuvintele să fie greu de înțeles. Din aceste cauze este benefic să

citim lecturile din timp, fiind mai apoi familiarizați cu pasajele biblice ceea ce va facilita înțelegerea textului. Lecturile sunt mereu regăsite online sau cu ajutorul unor aplicații.

3 Încearcă să ajungi mai repede și să apreciezi liniștea 15-30 minute înainte de Liturghie

Este mult mai ușor să rămâi concentrat la Liturghie când nu ajungi în ultimul moment (sau chiar după ce slujba a început). Câteva minute de rugăciune pot ajuta o persoană să se liniștească după momentele stresante și obositoare din viața de zi cu zi și să poată să își îndrepte atenția spre Dumnezeu. Dacă nu reușești fizic să ajungi mai repede la biserică, încearcă altceva, cum ar fi să închizi radioul mașinii. Este important să ne lăsăm sufletul să nu mai fie distras de alte lucruri, fapt pentru care este esențial să reducem zgomotul în drumul spre Liturghie.

4 Folosește o carte de rugăciuni sau un Liturghier

De obicei poți găsi o mică carte ce conține textul Liturghiei în banca bisericii cu care să poți urmări ceea ce spune. Uneori suntem distrași de ceea ce se întâmplă în jurul nostru, fapt pentru care poate să fie foarte util să urmărim cuvintele preotului citind din carte pentru a putea să ne concentrăm pe liturghie. Cuvintele spuse în timpul slujbei sunt foarte frumoase, dar și ușor de ratat dacă nu suntem atenți. Îți poți aduce propriul Liturghier sau poți apela la o aplicație mobilă care conține rugăciuni și citirile pentru acea săptămână pentru a fi mai pregătit.

5 Roagă-l pe îngerul tău păzitor să te ajute să rămâi atent

E ușor să uiți faptul că Liturghia este o întâlnire între Cer și pământ, dar îngerul tău păzitor este ajutorul ideal pentru a putea rămâne cufundat în slujbă. Ei sunt aproape de noi gata să ne sară în ajutor, tot ce trebuie noi să facem este să le cerem acest lucru. Ei apreciază cel mai mult invitația noastră de a ne însoți în momentul împărtășaniei. Ei nu vor avea nicio dată prilejul de a-L primi pe Hristos în Sfânta Euharistie precum o fac oamenii, fapt pentru care acel moment este foarte important pentru ei să îl împărtășească cu noi.